

άμπελοφυλλένιος επίθ. Ἰκαρ. ἀδελοφ'λλένιος Πάρ.(Λεῦκ.) ἀδελουφ'λλένιος Σάμ. ὀδλουφ'λλένιος Σάμ. ὀδλουφ'λλένιος Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀμπελόφυλλο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ένιος.

1) Ὁ μετὰ φύλλων ἀμπέλου παρεσκευασμένος Ἰκαρ. Σάμ.: Γιαπράκια ἀμπελοφυλλένια (γιαπράκια = εἶδος φαγητοῦ, ντολμᾶδες) Ἰκαρ. 2) Ὁ ἀσθενοῦς κράσεως, ὁ λίαν εὐπαθὴς Πάρ.(Λεῦκ.) Σάμ. Συνών. κρεμμυδοφυλλένιος, ντελικᾶτος.

ἀμπελόφυλλο τό, ἀμπελόφυλλον Πόντ.(Κερασ. Οἶν. Σάντ. Τραπ.) ἀμπελόφυλλο Σίφν. ἀμπελόφυλλο κοιν. καὶ Πόντ.(Ὁφ.) ἀδελόφυλλο πολλαχ. ἀμπελόφυλλο Ἰκαρ. ἀμπελόφυλλο βόρ. ἰδιώμ. ἀδελόφυλλο πολλαχ. ἀμπελόφυλλο Νίσυρ. Χίος ἀμπελόφυλλο Νάξ.(Φιλότ.) ἀδελόφυλλο Νάξ.(Κορων.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὗς. ἀμπελόφυλλον.

Τὸ φύλλον τοῦ κλήματος κοιν. καὶ Πόντ.(Κερασ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ.): Πήγαμε 'ς τ' ἀμπέλι καὶ μαζέψαμε ἀμπελόφυλλα γιὰ νὰ κάνουμε ντολμᾶδες κοιν. Ἐκαμα φαεῖ μ' ἀμπελόφυλλα Ἰκαρ. || Φρ. Ἐφαε δ' ἀδελόφυλλο (ἐπὶ τοῦ ἐν μέθῃ διατελοῦντος) Κρήτ. Συνών. κλήματόφυλλο, φυλλάμπελο.

***ἀμπελοφυλλόπουλλο** τό, ἀμπελοφυλλόπον Πόντ.(Σάντ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. ἀμπελόφυλλο διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -πουλλο.

Τὸ μικρὸν φύλλον τῆς ἀμπέλου.

ἀμπελοφυτεία ἡ, Λεξ. Ἡπίτ. ἀμπελοφυτεία Πελοπν.(Κορινθ.) ἀδελοφυτεία Κρήτ. ἀμπελοφυτεία Στερελλ.(Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὗς. ἀμπέλι καὶ φυτεία.

1) Ἡ φύτευσις κλημάτων Στερελλ.(Αἰτωλ.) —Λεξ. Ἡπίτ.: Φέτου γίν'κι πουλλὴ ἀμπελοφυτεία Αἰτωλ. Συνών. ἀμπελοφύτεμα. β) Ἀμπελος μὲ νεαρὰ κλήματα, τὰ ὅποια δὲν ἔχουν ἀκόμη καρποφορήσει Κρήτ. Πελοπν.(Κορινθ.): Πάω νὰ ποτίσω τὴν ἀμπελοφυτεία Κορινθ.

2) Ἡ ἄμπελος καθόλου Στερελλ.(Αἰτωλ.): Πουλλὴ ἀμπελοφυτεία εἶναι ὁδ' ὅς τὰ μέρ' σας.

ἀμπελοφύτεμα τό, ἄγν. τόπ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀμπέλι καὶ φύτεμα.

Ἡ φύτευσις κλημάτων. Συνών. ἀμπελοφυτεία 1.

ἀμπελοφύτης ὁ, Ἡπ. —Λεξ. Ἡπίτ. ἀμπελοφύτης Στερελλ.(Αἰτωλ.)

Τὸ μεταγν. οὗς. ἀμπελοφύτης.

Ὁ ἔχων τὸ ἐπάγγελμα νὰ φυτεύῃ ἀμπέλους ἐνθ' ἄν.: Ἐγὼ κ' ἐγὼ ἀμπελοφύτης τῶρα 'ς τὰ γεράματα Ἡπ.

ἀμπελόφυτο τό, ἀμπελόφυτον Πόντ.(Τραπ.) —Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀμπελόφυτο ἐνιαχ. ἀδελόφυτο Κρήτ. ἀμπελόφυτο Ἡπ. Θράκ. ἀδελουφύτ' Θράκ.(Αἰν.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὗς. ἀμπελόφυτον. Διάφορον τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀμπελόφυτος.

1) Φυτόν ἀμπέλου, κλήμα Κρήτ. Πόντ.(Τραπ.) κ. ἄ. —Λεξ. Περίδ. Βυζ. Συνών. φυτό. 2) Ὁ πρὸς παρα-

σκευὴν νέου κλήματος φυτευόμενος κλάδος Ἡπ. κ. ἄ. 3) Νεαρὰ ἄμπελος Θράκ.(Αἰν. κ. ἄ.) Συνών. φυτεία.

ἀμπελόχωμα τό, Κάρπ. —Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀμπέλι καὶ χῶμα.

Γῆ πρόσφορος δι' ἀμπέλους. Συνών. ἀμπελόγη. Πβ. ἀμπελοχώραφο 1.

ἀμπελοχώραφα τά, κοιν. ἀδελοχώραφα πολλαχ. ἀμπελοχώραφα βόρ. ἰδιώμ. ἀδελουχώραφα ἐνιαχ. ἀμπελοχώραφα Μακεδ. ἀδελουχώραφα Σκόπ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀμπέλι καὶ χωράφια. Διὰ τὴν σύνθεσιν πβ. ἀγκιναροκούκκια, ἀμπελοπερίβολα, γιδοπρόβατα, γυναικόπαιδα κττ. Τὸ ἀμπελοχώραφα ἐκ τοῦ τύπ. χουράφια.

Ἀμπελοι καὶ ἄγροι ἐν συνόλῳ λαμβανόμενοι κοιν.: Ἐπούλησε οὐλα τ' ἀμπελοχώραφά του Πελοπν.(Τρίκκ.) || Φρ. Θελὰ χάση τ' ἀμπελοχώραφά του (εἰρων. ἐπὶ ἀκτήμονος) Βιθυν.(Ἀρβανιτοχ.) Πᾶρε του τ' ἀδελοχώραφα (εἰρων. περὶ τοῦ οὐδὲν ἔχοντος) Πελοπν.(Κορινθ. Λακων. Μάν. || Παροιμ. Ἐλα, παπποῦ μου, νὰ σοῦ δείξω τ' ἀμπελοχώραφά σου (εἰρων. πρὸς τὸν ἐπιζητοῦντα νὰ διδάξῃ ἄλλον κάλλιον αὐτοῦ γινώσκοντα τὰ πράγματα) πολλαχ. Ἐλα νὰ μοῦ δείξῃς τ' ἀμπελοχώραφά μου (συνών. τῇ προηγούμενῃ) Ζάκ. || Ἄσμ.

Πάντε νὰ τὰ μοιράσετε τ' ἀμπελοχώραφά σας (πάντε=πηγαίνετε) Α.Ρουμελ.(Σωζόπ.)

ἀμπελοχώραφο τό, Ἡπ.(Κόνιτς. κ. ἄ.) Ἴος Χίος κ. ἄ. —Λεξ. Δεξ. Βλαστ. ἀδελοχώραφο Κεφαλλ. ἀμπελοχώραφον Θράκ.(Ἀδριανούπ. Σουφλ. κ. ἄ.) Στερελλ.(Ἀκαρναν.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὗς. ἀμπελοχώραφον.

1) Μέρος κατάλληλον πρὸς φύτευσιν κλημάτων, κατάλληλον νὰ γίνῃ ἄμπελος Ἡπ. Θράκ.(Ἀδριανούπ.) Ἴος Κεφαλλ. Στερελλ.(Ἀκαρναν.) Χίος —Λεξ. Δεξ. Βλαστ.: Αὐτὸ τὸ μέρος θὰ τὸ κάμω ἀμπελοχώραφο Χίος. Πβ. ἀμπελόχωμα. 2) Ἡμελημένη καὶ ἀκαλλιέργητος ἄμπελος Ἡπ. Θράκ.(Σουφλ. κ. ἄ.) 3) Ἀγρὸς ἔχων κατὰ τὰ ἄκρα πεφυτευμένα κλήματα Ἡπ.(Κόνιτς.)

Πβ. ἀμπελεία, ἀμπελεῶνας, ἀμπελολάσι, ἀμπελοτόπι, ἀμπελότοπος, ἀμπελοχώριν, ἀμπελεῶνας, ἀμπελώνι (I).

ἀμπελοχώριν τό, Πόντ.(Κερασ. κ. ἄ.) ἀμπελοχώρ' Πόντ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀμπέλι καὶ χωρίον, δι' ὃ ἰδ. χωρεῖο.

Χωρίον ἔχον ἀμπέλους: Ἄσμ.

Κι ὁ κύρις ἀτς θέλ' νὰ δίγῃ ἀτεν' 'ς ἕναν ἀμπελοχώριν κ' ἡ μάνα 'τς θέλ' νὰ δίγῃ ἀτεν' 'ς ἕναν μελισσοτόπιν

Κερασ. Ἡ λ. καὶ τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀμπελοχώρ' Πόντ.

Πβ. ἀμπελεία, ἀμπελεῶνας, ἀμπελολάσι, ἀμπελοτόπι, ἀμπελότοπος, ἀμπελοχώραφο, ἀμπελεῶνας, ἀμπελώνι (I).

ἀμπελώνα ἡ, ΠΓεννάδ. 727.

Μεγεθ. τοῦ οὗς. ἀμπελώνι (II).

Τὸ φυτὸν ὀποπάνας ὁ Ἀνατολικὸς (opopanax Orientale) τῆς τάξεως τῶν σκιαδιοφόρων (umbelliferae). Συνών. πολύκαρπο, σκαρφάκι.